

BRIEFWISSELING.

TIJDSCHRIFT-PRIJSVRAAG.

Bij de Redactie is binnengekomen een antwoord op de door onze Vereeniging uitgeschreven Prijsvraag over jeuk, onder het motto: Quid verum atque decens curo, en zoo voort, HORATIUS.

REDACTIE

BERICHTEN.

BUITENLAND.

AFRIKA. — Een dans, ter bestrijding van slaapziekte. In Oebangi (Fransch-aequatoriaal Afrika) hebben eenige negers onder hun stamgenooten een dans ingevoerd, waarmede propaganda ervoor wordt gemaakt, om zich tijdig te laten onderzoeken en behandelen wegens de slaapziekte (*Zeitschr. f. ärztl. Fortb.*, 1 Nov., naar *Policlino*, 23 Oct. 1939).

DUITSCHLAND. — Het haar in de diagnostiek. In een uitvoerige verhandeling van den gerechtelijk-geneeskundige prof. G. JUNGMICHEL over de wet op de „Heilpraktiker“ (bevoegd verklaarde niet-artsen) en de kwakzalvers (*Wien. klin. Wochenschr.*, 25 Oct.) treft men aan, onder andere staaltjes van bedrog — of zelfbedrog — de geschiedenis van een man, die tijdens het heerschen van diphtherie in zijn woonplaats de nekhaaren van een man, die tijdens het heerschen op een tafel legde, en één cm. daarvan verwijderd de in aanmerking komende geneesmiddelen, in verschillende verdunningen. Nu liet hij een koperen pasloodje boven de tafel slingeren, en het middel, boven het welk de slinger het sterkst uitsloeg, was hierdoor aangeduid als passend voor het patiëntje. De man heeft een van zijn eigen kinderen, dat hij op deze wijze had behandeld, aan diphtherie moeten verliezen!

Een andere kwakzalver werd tot een half jaar gevangenisstraf veroordeeld; hij had de haren zijner patiënten met een vergrootglas bekeken, en daarna „ge-luisterd naar zijn inwendige stem“.

— **Geschenk van het Deensche Roode Kruis.** Het Deensche Roode Kruis heeft aan het praesidium van het Duitsche Roode Kruis een auto voor hulp aan en vervoer van zieken ten geschenke gegeven (*Münch. med. Wochenschr.*, 18 Oct.).

ITALIË — Liever niet als bevoegd arts bekend! Reeds jaren geleden werd verteld van een arts te Berlijn, die zich voor kwakzalver uitgaf, en, toen hij door de politie was aangehouden, den commissaris had gesmeekt, het toch vooral niet bekend te laten worden, dat hij bevoegd was, want zijn patiënten zouden zich niet meer door hem laten behandelen, als zij zouden bemerken, dat hij net zoo een dokter was als de andere artsen.

La Riforma Medica van 24/31 Augustus weet nu te berichten, dat ditzelfde zich reeds in het jaar 600 heeft voorgedaan met een Romeinschen arts, ALESSIO ALESSI, die aan het hoofd van een troepje jongelieden door het land ging zwerven en zich voor een kwakzalver uitgaf. Hij was nog wel een man van beteekenis in zijn tijd, die een aantal geschriften heeft achtergelaten, waarvan de meeste op het gebied van het geslachtsleven; één over „belangwekkende geheimen tot behoud van de vrouwelijke schoonheid“ en één over de gedragswijze, waardoor de arts zich bemind kan maken.

— **Baden voor onvermogenen.** De gouverneur van Rome heeft den gezondheidsdienst gemachtigd om met de eigenaars van badinrichtingen een overeenkomst te treffen, ten einde over (voorloopig tienduizend) kaarten voor kuip- of stortbaden te kunnen beschikken, welke dan zullen kunnen worden verdeeld over de armen-artsen, die ze zullen kunnen uitreiken aan hun patiënten, welke daaraan naar hun meening behoefte hebben (*Riforma Medica*, 7 Sept.).